

Fordelingsnorm for de forskjellige Statsdele, som maatte befindes at være den rigtige. Imidlertid kan en saadan Sætning, saa rigtig den end maatte forekomme Mange, dog være Gjenstand for Tvivl; i ethvert Tilfælde er den ikke afgjort, og den har altsaa heller ikke kunnet lægges til Grund for Delingen i nærværende Forslag. Derfor vil det ogsaa findes, at medens Hertugdømmernes meget betydelige Domaineindtægter ere ladte aldeles udenfor Betragtningen som Fællesindtægter, og omvendt Kongerigets mindre betydelige Domaineindtægter ere betragtede som Kongeriget udelukkende vedkommende, saa er ogsaa den meget betydelige Dresundstold betragtet som en særlig dansk Skatteindtægt. Dette medfører imidlertid allerede et Resultat, som maaffee vil blive meget afvigende fra den endelige Fordelingsnorm, der senere maatte følges. Ligeledes medfører den Opførelse af Postintraderne, som findes i det nærværende Forslag, et ganske andet Resultat, end der vistnok vil udkomme, naar man ad Nare maaffee allerede vil kunne gennemføre en anden Fordelingsmaade. Dette var, forsaavidt Indtægtsiden angaaer; men ogsaa i Hensende til Udgiftsiden tør jeg gjenkalde i de Herrers Grundring, at det Forhold, som fra Regjeringen blev foreslaaet at anvendes næste Finantsaar, og som ved det forrige Folkethings Afstemning ligeledes foreløbigt er blevet antaget, nemlig, at $\frac{2}{5}$ af de fælles Statsudgifter skulde falde Kongeriget til Last, ligeledes ikke støtter sig til nogen bestemt Beregning, men er hentet fra det lignende Forhold, som har fundet Sted i flere Aar med Hensyn til Hæren.

Jeg har med disse Bemærkninger kun tilfigtet at gøre opmærksom paa, hvorledes det ingenlunde kan siges, at dette Delingsforhold, som har givet sig tilkjende i det foreliggende Forslag, er det absolut rigtige og i den Grad utvivlsomt, at det Resultat, som deraf maatte fremkomme til Fordeel for Kongeriget Danmark, allerede nu kan slaaes fast som Noget, der ikke kan blive Gjenstand for Forandring. Naar det nu maa erkjendes, og det troer jeg man maa indrømme, efter hvad jeg har tilladt mig at fremhæve, at det Overfluds Tilstedeværelse, som, efter det foreliggende Forslag,

naar det maatte blive til Lov, fremkommer ved Hjælp af den Indtægts- og Udgifts-Bevilling, som er Gjenstand for Loven, stikkes i den fælles Kasse, saaledes at der fra Regjeringens Side ikke uden Rigsdagens Samtykke kan røres en Skilling deraf, saa troer jeg, at man ogsaa maa erkjende, at dette er en Sikkerhed, hvormed man for Tiden bør lade sig nøie, og at man ikke, støttende sig til et Delingsforhold, som vistnok kan finde adskillige Indsigelser, allerede nu skal slaae fast, at det Nettoprovenue, som indkommer ved denne Delingsmaade, udelukkende er Kongeriget Danmarks Eiendom.

Monrad: Jeg overseer paa ingen Maade Bagten af den ærede Finantsministers Bemærkninger, men det forekommer mig dog ikke, at de ere afgjørende. De gaae ud paa, saavidt jeg skjønner, at gøre det hele Budget tvivlsomt, de gaae ud paa at gøre det hele Budget og alle Afgjørelser, som finde Sted i det os forelagte Finantslovsforslag, til provisoriske, til Noget, som ikke engang har endelig Betydning i og for sig, men som kun er en foreløbig Afgjørelse. Det maa jeg tilføje, at jeg finder meget uhenigtsmæssigt. Der er fra vor Side anvendt al mulig Flid paa ikke at rokke ved det af Regjeringen foreslaaede Forhold mellem Kongeriget og de andre Landsdele; vi ere med Beredvillighed gaaede ind derpaa; ja, vi have med Hensyn til enkelte Poster søgt at opføre som Fællesindtægter hvad der af Ministeriet var foreslaaet som vedkommende blot Danmark alene. Jeg troer derfor, at vi maae betragte Finantsloven som endelig afgjørende disse Forhold; men, naar Finantsloven endelig afgjør disse Forhold, saa er det en ligefrem Følge deraf, at den ogsaa maa endelig afgjøre Overfluddet og tage endelig Bestemmelse med Hensyn dertil; thi, hvis der ikke tages en saadan Bestemmelse, saa bliver som sagt hele Finantsloven i sit endelige Resultat tvivlsomt, provisorisk og Gjenstand for Opjørelse og videre Forhandling. Jeg mener nu, at vi ialtfald have vundet et vist Udgangspunkt med Hensyn til den Deling, som vi have indført; jeg maa derfor ogsaa vedblivende have nogen afgjørende Bestemtighed ved, at Overfluddet skal indflyde i den fælles Beholdning, uden at der bliver